

***Dochters
van Onze Lieve Vrouw
van het Heilig Hart***

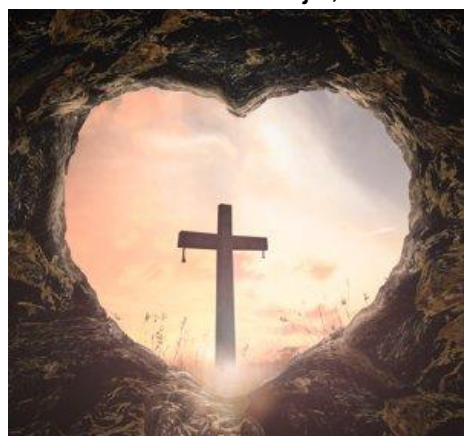

Informatie

7 INFO maart, april 2024

Beste Zusters en Vrienden,

Ook in deze Paastijd, waarin we zo graag spreken over vrede, lezen we vaker slecht nieuws dan goed nieuws. Smeltende poolkappen, ontbossingen en overstromingen, armoede, oorlog en geweld – we maken van de wereld soms een vreselijke plek. Het is logisch dat we geïnformeerd willen blijven over de toestand van de wereld, maar we krijgen via de media vaak alleen de slechte berichten mee. Ook in onze eigen gemeenschap worden we dikwijls geconfronteerd met slecht nieuws. Verslechterende gezondheid, minder zorgpersoneel, sterfgevallen in de families en in de eigen gemeenschappen. Maar we mogen ook elke dag in de liturgie de Blijde Boodschap horen dat God bij ons is en dat het kwade niet het laatste woord zal hebben. Christus is voor ons Verrezen uit de dood. Daarom wens ik u:

Bemoediging om in uzelf te geloven en ook wel eens een nederlaag om nooit overmoedig te worden.

Vreugde al de dagen van uw leven, maar ook wat pijn om die blijdschap te waarderen.

Troost die uw droefheid mildert en humor die u leert te relativieren.

Ik wens u moed om alle tegenslagen sereen te dragen.

Veel zon en ook wat storm die pit geven aan het leven.

Moed om hartelijk te blijven, te midden van mensen die soms koud en hard zijn.

Ik wens u vrede met alle mensen, maar ook in het diepste hoekje van uw hart.

Een onwankelbaar vertrouwen om in de goedheid van het leven te geloven.

Wat ik u nog meer kan wensen, is een diepe liefde die alles zinvol maakt.

In de afgelopen periode hebben we verdrietige maar vooral veel vreugdevolle momenten mogen ervaren:

Op **24 februari** kwam de familie van Zuster Adolphina Wijnands, een fotoalbum afgeven met prachtige oude foto's. Zij werkte van 1928 tot 1947 als onderwijzeres in de missie van de Molukken en in Merauke. In augustus 1947

kwam ze terug naar Nederland. Daar werkte ze nog enkele jaren in Tilburg voordat ze in september 1958 terugkeerde naar het Moederhuis waar ze op 31 juli 1997 op 86 jarige leeftijd overleed.

De zus van Zr. Adolphina vertelt dat ze al eens eerder hier is geweest om het album af te geven, maar dat ze er toen toch geen afstand van kon doen.

Het album bevat naast prachtige oude foto's handgeschreven brieven van Zr. Adolphine aan haar familie. Ondanks het feit dat het in die tijd heel wat moeilijker was om brieven te sturen, heeft de zuster heel wat af geschreven.

Op **25 februari** hadden we geen keukenpersoneel in de refter van Sjaloom en Mamre. Dus moesten we van de nood een deugd maken en een creatieve oplossing bedenken. Omdat we in onze keuken eigenlijk nooit friet met snacks kunnen klaar maken, was er snel een

plan gemaakt. We vroegen "Frietje on tour" uit Geldrop om een uurtje friet te komen bakken. De zusters en broeders van Bethanië waren uitgenodigd om

met ons mee te eten. Nou, dat was smikkelen en heel gezellig! Toen de frietboer even binnenkwam, zodat we hem voor zijn diensten konden bedanken, bood hij heel gul aan om dat dan maar elke week te komen doen! Misschien is dat een beetje veel van het goede, maar iedereen was het er over eens dat het voor herhaling vatbaar is!

Op **6 en 27 maart** kwam Marco Henneveld, de nieuwe zorgadviseur, kennis maken, eerst met de twee groepen in Bethanië en later met de groepen Mamre en Sjaloom. Marco stelt zichzelf als volgt voor:

“De eerste tien jaar van mijn loopbaan heb ik gewerkt als groepsleider/ teamleider in de (kinder)psychiatrie en gehandicaptenzorg. Daarna ben ik gaan werken als interim manager, waarna ik me verder heb ontwikkeld in advieswerk.

In het verlengde hiervan ondersteun ik nu organisaties om kwalitatieve zorg te leveren binnen de beschikbare financiële middelen. Ik richt me specifiek op de jeugdzorg en langdurige zorg. Daar ligt mijn hart en heb ik zelf in verschillende functies ervaring opgedaan. Overigens ben ik geen adviseur die alleen maar rapporten schrijft, ik ondersteun organisaties ook daadwerkelijk om de gewenste verandering te implementeren. Een speciale plek in mijn advieswerk nemen de kloosters in, waar zorg wordt geleverd.”

Met Marco hebben we gesproken over onze zorgvisie. Na deze gesprekken in de gemeenschappen hebben de Besturen MSC en FDNCS afzonderlijk van elkaar een zorgvisie opgesteld. Deze zullen na discussie samengevoegd worden tot één visie die dan gebruikt kan worden bij overleg met het zorgkantoor en met de zorgaanbieder. We wensen Marco een goede tijd bij ons en succes met zijn werk!

Op **12 maart** kwam de vice-ambassadeur van Indonesië, Dhr. Freddy Martin Pangabeau, op bezoek bij onze missionarissen die in Indonesië gewerkt

hebben. De bijeenkomst vond plaats in Sjaloom. Sisca en Ingrid toonden zich goede gastvrouwen. De ambassadeur werd met thee en cake ontvangen. Hij had veel belangstelling voor het werk dat de zusters en broeders in de missie gedaan hebben en voor de deelnemers en deelneemsters aan het gesprek was het fijn om nog eens over hun ervaringen te kunnen vertellen. En natuurlijk was er eten in overvloed. De vrouw van de vice-ambassadeur was graag meegkomen, maar was helaas verhinderd. Wel had ze heerlijke bami klaargemaakt, die natuurlijk goed gekruid was. Iedereen was vol lof over de gezellige ontmoeting.

Op **14 maart** werd het huis aan de Professor Gimbrèrelaan verkocht. Dat was het laatste huis in eigendom van onze Provincie.

Toch weer een mijlpaal in onze geschiedenis, aldus onze makelaar, Dhr. Oldenkotte, met wie we jaren lang zaken hebben gedaan. In de jaren 70 werd het huis aangekocht. Zuster Lies was de laatste bewoonster. Zij betrok het huis toen ze in 2003 tot Provinciale Overste werd benoemd en bleef er met veel plezier wonen totdat ze in 2023 naar het Moederhuis verhuisde.

Op **15 maart** vierden we samen met de Chevalierfamilie verspreid over de hele wereld de 200ste geboortedag van Pater Jules Chevalier. Pastor Jeanne had samen met Broeder Gerrit een prachtige Eucharistieviering voorbereid, met als thema "Het vuur verder dragen".

De viering begon met de intocht van de voorgangers en vertegenwoordigers van alle takken van de Chevalierfamilie en partners in de missie, die allemaal verwoordden hoe zij het vuur verder proberen te dragen. Daarna ontstaken ze een kaars op de zevenarmige

kandelaar. In onze kloosterbelevingstuin waren Pater Chevalier en Moeder Marie Louise voor die gelegenheid ook extra in de bloemetjes gezet.

Op **18 maart** vierden we samen dat Marjolein 25 jaar in onze dienst is.

Op 15 maart 1999 kwam ze bij ons werken. Door de toenmalige Provinciaal, Zr. Ine Marie werd ze benoemd tot administratief medewerkster bij het bestuur onder leiding van Zuster Lidwine als Provinciaal Secretaresse.

Vanaf die tijd maakte ze veel veranderingen mee op de werkplek en in haar gezinssituatie.

En meer veranderingen op haar werkplek zullen ongetwijfeld nog volgen. De leidsters hadden een sketch gemaakt over de veranderde werkplek, waaraan Marjolein flink had moeten wennen. Aan de receptie word je namelijk gemakkelijk aangesproken terwijl het werk dat niet altijd toelaat.

Daarop wisten de leidsters wel raad. Zuster Elly concludeerde in haar toespraak dat veranderingen niet altijd gemakkelijk zijn en soms veel onrust geven.

Ze zei: “Als de stress soms toeslaat, gebruik dan ons cadeau, dat je zeker zal verlichten!!” Namens de congregatie bood ze Marjolein een zoutlamp aan. Het was een heel feestelijke en gezellige bijeenkomst.

Op **26 maart** namen Zr. Elisabeth, Zr. Margreet en Zr. Jeanne deel aan de gezamenlijke ziekenzalving in de Kapel van Mater Misericordiae. Pater Theo te Wierik en de pastorale werkster van Mater gingen voor in de viering.

Hoewel de zusters aanvankelijk wat onrustig waren vanwege de nieuwe situatie, werden ze spoedig geraakt door de mooie viering met het thema “Elia’s gebed onder de braamstruik”.

Na de viering hebben Tjitske en Zr. Elly met de drie zusters koffie gedronken in de groep, nagepraat over de mooie viering en de prachtige roos bewonderd die ze op het einde van de viering ontvangen hadden.

Op **18 april** waren Jolanda van Dongen en Mariëlle Spieringhs al vroeg in de weer want ze hadden beloofd dat ze eitjes zouden bakken in de refter bij Sjaloom en Mamre, iets wat op Bethanië wel vaker gebeurt. Nou, dat werd weer smullen en het was vooral erg gezellig. Dank je wel, dames.

In Memoriam

In Memoriam Zuster Jeanne Bullinga

Wies werd op 1 augustus 1926 in Sappermeer geboren als tweede kind van Johannes Bullinga en Agatha Dröge. De kinderen Agaat, Wies en Herman moesten hun moeder al vroeg missen, want zij stierf jong. Vader hertrouwde. De kinderen waren heel gelukkig met hun tweede moeder en ze kregen er nog een broertje, Fer, en een zusje, Kitty, bij.

Wies mocht gaan studeren. Ze werd onderwijzeres en kreeg een benoeming in Santpoort, waar ze onze zusters, en met name Zr Cecile van de Vrande, leerde kennen. Waarschijnlijk is daar haar roeping geboren.

Op 20 februari 1947 trad Wies in en op 25 augustus 1948 deed ze haar professie in onze Congregatie. Truus Alders uit Santpoort volgde haar een aantal jaren

later en toen zij zover was dat ze het kloosterkleed mocht ontvangen, vroeg zij aan Zr Jeanne of die haar wilde kleden.

Na een aantal jaren in het onderwijs gewerkt te hebben, vertrok Zr. Jeanne op 16 februari 1952 naar de missie van Irian Jaya, waar ze in het onderwijs werkte en ongetwijfeld haar geloof in woord en daad aan de jonge mensen probeerde door te geven. In 1961 kreeg Zuster Jeanne van de bisschop de opdracht om in Mindiptana een opleiding voor dorpsonderwijzers te beginnen.

Toen er op 2 februari 1967 in Kelapa Lima een noviciaat voor onze Congregatie werd geopend, werd Zr Jeanne aangewezen als novicemeesteres. Haar werd gevraagd om de Helpsters van Christus - de zusters van een inlandse congregatie – voor te bereiden op hun overgang naar onze Congregatie.

Op 2 december 1972 wachtte Zr Jeanne weer een nieuwe uitdaging.

In het Bisdom Merauke werd het bureau voor Catechese opgericht om priesters, catechisten en guru's toe te rusten voor het geven van goed godsdienst-onderwijs. Dit bureau zou geleid worden door Pater Eijkens msc en Zr. Jeanne werd een van zijn naaste medewerkers. Het bureau werd een zegen voor het Bisdom. In 1995 keerde Zr. Jeanne terug naar Nederland. Ze ging wonen in de Gemeente van de Ark en zorgde voor de leeszaal. Toen haar ogen achteruit gingen en meer zorg nodig was, verhuisde ze op 3 september 2013 naar de afdeling Bethanië van ons verzorgingshuis. In de groep met veel oud-missionarissen voelde ze zich weldra thuis. Maar haar gezondheid verslechterde verder en Zr. Jeanne kon geen rust meer vinden. Ze voelde zich gevangen in haar lichaam. Toch hield ze de moed erin. Tijdens een gesprek onder de koffie zei ze eens: "Al valt de dag me nog zo zwaar, ik probeer altijd nog iets te vinden om dankbaar voor te zijn."

Toen Zr. Jeanne meer intensieve zorg nodig had, zagen we ons genoodzaakt om haar op 6 november 2023 over te plaatsen naar huize Mater Misericordiae van de Zusters van Liefde. In de huiskamer van de afdeling Anemoon kreeg ze de constante zorg die ze nodig had, maar haar vertrouwde omgeving en eigen medezusters om haar heen moest ze missen. Die pijn werd enigszins verzacht

door de bezoeken van de leidsters, de medezusters en ook doordat onze Zusters Margreet en Elisabeth in dezelfde gemeenschap kwamen te wonen. Toen de gezondheidstoestand nog verder achteruit ging en Zr. Jeanne steeds stiller werd, wilde het verzorgend personeel haar overbrengen naar de andere huiskamer, waar het wat rustiger was. Zr. Margreet en Zr. Elisabeth gingen ongevraagd met haar mee, want als Dochters van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart horen we bij elkaar. Toen Zr. Lidwine en Zr. Agnita bij haar op bezoek gingen, kregen ze aanvankelijk weinig respons, maar toen Zr. Agnita "Hallo Santpoort" riep reageerde ze meteen.

Op 26 maart j.l. nam Zr. Jeanne deel aan de gezamenlijke ziekenzalving in de Kapel van de Zusters van Liefde. Hoewel ze aan het begin van de viering door de pijnmedicatie erg slaperig was, was ze op het moment dat Pater Theo te Wierik msc haar zalfde heel aandachtig.

Zus Kitty die vaak op bezoek kwam zei: "Jeanne was een echte moeder voor mij." In de joodse traditie is de moeder degene die het geloof doorgeeft en in die zin is Zr. Jeanne voor velen een moeder geweest.

Lieve Zr. Jeanne je hebt je geloof met velen mogen delen. Als een ware Dochter van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart gaf je de liefde van God door aan de mensen die je ontmoette in de missie, in Notre Dame en in Mater Misericordiae. Heel veel lieve dank. We zullen je missen, maar gunnen je dat je nu mag leven in de vrede en de vreugde van de Heer.

Overleden familieleden:

6 maart 2024 Mw. Miny Hofstede-Többen
 Schoonzus van Zr. Margreet Hofstede

9 april 2024 Dhr. Boudewijn Kok
 Broer van Zr. Leokorda Kok

Overleden zusters in andere Provincies:

Naam	geboortedatum/plaats	Overleden
Zr. Bernadetta Robinson	16.06.1935 in Jandowae	07.03.2024 in Kensington
Zr. Monique Grancier	28.02.1929 in Tarascon	08.03.2024 in Kensington
Zr. Margriet Robben	21.08.1934 in Herk de Stad	28.03.2024 in Rumst
Zr. Sophia Suciah	12.02.1960 in Gogoluwas	11.04.2024 in Jogjakarta
Zr. Merania Kaoti	08.11.1955 in Makin	12.04.2024 in Teoraereke